

HOSOK UNNEPE, 1992

Cleveland, Ohio Majus 31.

Hat evvel ezelott, 1986-ban, ennek az emlekmunek fel-
avatasanak elo-estjen, Andahazi Geza baratom keresere Angolul
szoltam az egybegyult nagyszamu kozonseghoz. Rovid besze-
demben megemlekeztem azokrol a Magyar bajtarsainkrol kik tiz-
ezrivel hullottak el az Orosz harcteren a Masodik Vilag-
haboruban, kiknek sirjaik felett sokszor meg egy egyszeru
fa-kereszt sem all. Felideztem azoknak a sorsat akik a
sziberiai halal taborokban tuntek el orokre, vagy a
konyortelen bombazasok aldozatai lettek. Szoltam a kom-
munista terror martirjairrol, az 56-os forradalom hos
fiataljairrol, es azokrol kik hazajuktol messze, hontalanul,
megtorve bucsuztak el a keserves emigracios elettol.
Az, hogy a kulfoldon elo Magyarsag, kulonossen a Cleveland-i
es kornyekbeli bajtarsak ezt az egyedul-allo es meghato
emlekmuvet felallitottak, oszinte elismerest erdemel.
a Duna-Tisza tajatol tavol elo Magyarok, ferfiak es nok,
oregek es fiatalok, ennek az emlekmunek arnyekaban varhatjak
az orok feltamadast es a szimbolikus "haza-terest".

Mikor hat evvel ezelott emlekbeszedemet mondtam, a vilag
helyzet es hazank allapota radikalissan mas volt mint ma.
A Szovjet-Unio meg nagy hatalom volt. Magyarorszagon a Kadar
rendszer volt uralmon, a vasfuggony allt, a kelet-nyugati
ellentetek nagyon is erezhettek voltak. Azon a szep tavaszi
esten 1986-ban a leg optimistabb kozottunk sem tudta volna

elkepezni azokat az oriasi valtozasokat melyek azota vegbe mentek. Az amiert milliok fohaszkodtak, tobb mint negyven even keresztul, teljesedett. A kommunista birodalom szetesett, a vassuggony felgordult, a Marxista-Leninista vilagnezet megbukott es a tortenelem szemetdombjara kidobott. Es ami nekunk legfontosabb: Magyarorszag vegre szabad es fuggetlen!!

Ez a szabadsag es fuggetlenseg meg csodalatosabb es edesebb ha elgondoljuk, hogy ez mind egy loves eldordulese nelkul, egyetlen egy Magyar katona vagy civil személy elete aran, vagy varosok, falvak feldulasa es lerombolasa nelkul tortent. Magyarorszagnak ma szabadon valasztott kormanya van, ulesezik a Parlament, nincs tobb Orosz megszallas, az emberek szabadon johetnek-menhetnek, kedvuk es anyagi lehetosegeik szerint. Ma mar nem szegyen es bun, hogy valaki fegyverrel vedte hazajat a voros hadsereg ellen. Tobb mint fel evszazad utan orszagunk sem a Nemetek sem az Oroszok fuggvenye.

Ezer eves tortenelmunk egyik nagy fordulata tarult elenk az utolso harom esztendoben. Szemunk lattara elsodrodott az idegen uralom, a reank eroszakolt rabszolgasag, az Istentelen es lelektelen ideologia. Oly tragikus sorsu nepunk, megtepazott nemzetunk, a felemelkedes kuszoben all es annyi fájdalom es gyotredelem utan, a jo Isten vegre reank is mosolyog!

Ne higgyetek, hogy en rozsas szemuvegen keresztul vagy elefantcsont toronybol nezem Magyarorszag jelenet es jovojet.

Egyáltalán nem!! Nagyon is tisztában vagyok hazánk nehéz helyzetével és az óriási problémákkal melyekkel meg kell küzdenie a Magyar népnek.

Amit több mint 45-éven keresztül szétromboltak, szisztematikusan le-zullesztettek, nem lehet egy pár hónap vagy év alatt rendbe hozni. A változás otthon nem forradalmi hanem evolucios volt. A forradalom gyorsan tisztít de ugyanakkor rombol is. A folyamatos de mely átalakulás a hosszú távlatban előnyösebb, ki-eggyensúlyozotabb és maradandóbb. Sok időbe kerül a gyökeres társadalmi, gazdasági és kulturális átférmelődés. A jó út megtalálása nem egyszerű és bizony komoly hibák árán tanul az új vezetőség.

A Magyar kormányának vigyaznia kell, hogy az életszínvonalban ne keletkezzenek oly nagy különbségek, hogy ebből komoly társadalmi ellentétek származzanak. Ugyelni kell, hogy országunk a Moszkva-i part helyett ne legyen most a New York-i, Amsterdam-i vagy Frankfurt-i bankoknak legyen kiszolgáltatva. Reméljük, hogy a szabadság nagy öröme közepette a Magyar társadalom nem vesz át kritikátlanul minden szennyet nyugatról és ellen tud állni a kábitoszer, a materializmus és hedonizmus kísértéseinek.

Nekünk kik itt ma összejöttünk, hogy megemlékezzünk, hinnünk kell a Magyar jövőben. Nem szabad engednünk, hogy az örökösön csak panaszkodók, negativumokat keresők befolyása alá kerüljünk. Hogyan várhatjuk el, hogy idegenek higgynének a Magyar feltámasztásban, ha mi magunk sem hiszünk és csak a

bajokon ragodunk? Otthon kuzdo vereink sem azt varjak
tolunk, hogy mi a paholybol csak kritizaljunk.

Minden egyes Magyarnek, ugy itt kulfoldon mint odahaza,
kotelessege nepunk feltamadasanak hirdetese.

Egy uj korszaknak a kuszoben allunk, szabadon es
fuggetlenul.

Azok a szazezrek akik eletuket aldoztak a hazajukert
es akiknek az emlekmuve arnyekaban ma itt osszejottunk,
joggal elvarjak tolunk, hogy kezefogva, egyutt, a Magyar
ugyet legjobb tudasuk es eronk szerint tamogassuk es
elomozditsuk.

Csak akkor mondhatjuk el, hogy nem hiaba omlott ki
annyi draga ver!!!